

Tevékenységi tervek

Tervezett projektek a tevékenységekbe integrált tanuláshoz

A projekt címe: „Pulyka melle, malac körme...”

A projekt megvalósulásának tervezett ideje: 2023.01.09.-2023.01.13.

A projekt tervezett indító élménye: Új esztendő köszöntése, karácsonyi élmények megbeszélése

A projekt várható lezáró élménye: Kirándulás a téli erdőben

A projekt megvalósítása során kiemelt céljaink, feladataink:

Az év körforgásának ismétlése, az évszakok, hónapok, hetek összefüggéseinek ismétlése.

- szabálytudat, munkához való pozitív viszony erősítése
- forma- és időérzék fogalmának kialakítása
- egészségvédelem
- társas együttlét, közösségformálás

A projekt során megvalósítandó feladataink:

Az évszakváltáshoz/külső világhoz, a természethez, annak védelméhez - különösen a tél jellegzetességeihez, kincseihez való pozitív viszony, tudás, képesség alakítása élmények, tapasztalatok és tevékenységek biztosításával. Ismerjék meg a természet körforgását,

az évszakok, hónapok és hetek napjainak egymásutánját, a télhez kapcsolódó ünnepeket és hagyományokat. Tapasztalják meg és vegyék észre az oksági viszonyokat és az ezzel kapcsolatos észrevételeiket merjék és tudják szavakkal kifejezni, mi által fejlődik kommunikációjuk, nő beszédkedvük.

A projekt során kiemelten fejleszthető képességek pl: Ismeretek bővítése, koncentráció, emlékezet és érzelmi intelligencia fejlesztése. Szókincsbővítés, anyanyelvi képességek fejlesztése, figyelem, koncentráció, memória, szem-kéz-láb koordináció, keresztcsatornák fejlesztése, empátia, szociális készségek és szabálytudat erősítése, nagymozgások, állóképesség...

<p>Munka jellegű tevékenységek</p>	<ul style="list-style-type: none"> • önellátás, önkiszolgálás, önálló öltözködés • segítség tekintetében: -kérés, -elfogadás, -nyújtás, megtapasztalása/megtapasztaltatása • csoport rendjének fenntartása, pakolás • tevékenységekhez szükséges átrendezésekben való részvétel • pihenéskor az ágyak szét-, és összerendezése • ágyneműk önálló fel-, és lehúzása • naposi feladatok ellátása • önállóan választott felelősi feladatok (öltöző, mosdó) • a reggelihez kitálalt kenyérszeletek önálló megkenésének gyakorlása • kés használatának megkezdése és helyes elsajátítása • Mesélő szék készítése, melyre az a kisgyermek ülhet, aki éppen mesél valamiről, akár a karácsonyi élményeket meseként előadva. Ezzel motiváljuk a kommunikációt, a fantáziát, illetve erősítjük, hogy a mese mindenhol jelen lehet. 	
<p>Játék Játék feltételeinek biztosítása</p>	<ul style="list-style-type: none"> • szabad levegőn tartózkodás és játék - időjárás függvényében - kiemelt fontosságú • a gyermekek önálló ötleteinek segítése, kreativitásuk támogatása, az adódó helyzetek maximális kihasználása 	

(ötletek a játék
tevékenység
megsegítéséhez,
kiegészítő eszközök
készítése)

- az „unatkozó”, illetve az „elhúzódó” gyermekek játékba segítése
- az „agresszív” és/vagy „romboló” tevékenységek helyes irányba fordítása a játék sokszínűségét felhasználva, s egyúttal más alternatívák felajánlása, melyből a gyermek választhat
- Az Érzelmese társasjáték foglalkozásba iktatása az érzelmi intelligencia, kommunikáció és önkifejezés fejlesztésére
- karácsonyi ajándékok kipróbálása
- társasjátékok
  - Túl az Óperencián
  - Elveszett játékok
  - Úton az oviba
  - Memory
  - Camelot
  - Jenga 3 in 1
  - A természet körforgása c. társasjáték
- Közös hónap naptár készítése, melynek napjaihoz minden nap valaki belerajzolja az aktuális időjárást

- Szoborjáték zenére
- Ide-oda:
Minden gyermek párt választ magának, megfogják egymás kezét, majd leülnek a földre. Amikor az óvónő bekapcsolja a zenét, a gyerekeknek gyorsan fel kell ugraniuk, és el kell válniuk egymástól. Ha viszont az óvónő a zenét kikapcsolja, akkor a pároknak gyorsan oda kell futniuk egymáshoz, újra meg kell fogniuk egymás kezét és le kell ülniük

	<ul style="list-style-type: none"> • Cipő-bajnokság: kört alkotunk. Mindenki leveszi az egyik cipőjét és beteszi a kör közepére. Megfogjuk egymás kezét, majd mindenkinek fel kell emelnie egy cipőt, megtalálnia a tulajdonosát és visszaadni neki. Közben nem engedhetjük el egymás kezét. • Hol lehetünk? Az óvónő mesélni kezd a gyerekeknek a csoportszobáról, hogy pl. milyen játékok, bútorok, játszóhelyek vannak, vagy az udvarról (homokozó, mászóka stb.). A gyerekek feladata, hogy próbálják meg kitalálni, hol lehet az a hely, amiről az óvónő mesélt. 	
--	---	--

<p>Külső világ tevékeny megismerése</p> <ul style="list-style-type: none"> • Alapvető környezet és természetvédelmi ismeretek • matematikai tapasztalatok, matematikai játékok 	<ul style="list-style-type: none"> • Beszélgetőkör a téli szünetről Érzelmese kártya használatával • Az év és az évszakok múlásának ismétlése, annak átbeszélése, hogy hogyan is épül fel egy év. • Hogyan mérjük az eltelt időt (eszközök használata: óra, napóra, naptár) • Az évszakok és az időjárás. Milyen idő van ma? Milyen tájakon van mindig tél? Kitekintés hazánkon túlra. • Ismétlő beszélgetés arról, milyen hatással van a hideg a különböző szervezetekre, illetve az időjárásra. • A víz és halmazállapotai (jég, víz, gőz) <div data-bbox="746 1377 1337 1765" data-label="Image"> </div> <ul style="list-style-type: none"> • Téli ünnepeink, hagyományaink¹, kiemelve a Vízkereszt napját, megemlékezve a Három királyok látogatásáról Betlehemben. 	
---	---	--

Verselés, mesélés

- anyanyelvi játékok
- beszélgető kör
- drámajátékok

- Beszélgetőkörben: a gyerekek elmesélik, hogyan telt náluk az ünnep, karácsonyi élmények megosztása

- Balla Piroska: Köszöntő mondóka (ism)

„Itt az új év, megérkezett,
Ajándékot hoztam neked.
Hüvelykujjam egészség,
Mutatóujjam békesség,
Középső ujjam boldogság,
Gyűrűsujjam vidámság,
A kis ujjam szeretet,
Odaadom mind neked!”

- Mentovics Éva: Újévi köszöntő

„Szeretemben, egészségben
legyen részed egész évben.
Légy szerencsés, vidám, boldog,
felejtsd el a bűt, és gondot.
Kezdődjön hát egy új élet:
legyen békés, boldog éved!”

- Weöres Sándor: Újévi jókívánások

„Pulyka melle, malac körme
liba lába, csőre -
Mit kívánjak mindnyájunknak
az új esztendőre?”

Tiszta ötös bizonyítványt*,
tisztá nyakat, mancsot
nyárra labdát, fürdőruhát,
télre jó bakancsot.

Tavasza sok rigófüttyöt,
hóvirág harangját,
őszre fehér új kenyeret,
diót, szőlőt, almát.”

- Mesék²:

- A három királyok (mese és spontán eljátszás eszközökkel)
- Emilie Pulsson: A tündér újévi ajándéka
- A tizenkét hónap (újjörög mese)

**Rajzolás,
festés,
mintázás,
kézimunka**

- Koronák készítése és díszítése A három királyok című meséhez
- Fessünk Újévet! (egy csomagolópapírra annyi és olyan színű pöttyöket festünk, amilyenre szeretnénk az újévet)
- Hóember készítése nyelvlapocskából

- Téli tájkép festése új technikával

**Mozgás
(a mindennapos
testmozgás játécai,
feladatai)**

- Játékos, mindennapos testmozgás az udvaron
- Bemelegítés járás-, és futásgyakorlatokkal
- Egyensúly- Állásgyakorlatok:
  - egy lábon állás
  - lebegőállás - golya állás (egyik láb felemelése térdhajlítással)

	<ul style="list-style-type: none"> - egy lábon állás közben feladatok (zokni levétele-felvétele, lábujjakkal papírcetli, üveggolyó felszedése) - mérlegállás (egy lábon állás közben előredőlés, karok oldalsó tartásban) - felülés, felállás, leülés fülfogással (először azonos oldali, később keresztezett fülfogás - jobb ujjakkal a bal fül, bal ujjakkal a jobb fül fogása) - billenés lábujjról sarokra - dőlés előre, hátra, oldalra - térdelőtámasz közben karok, lábak emelése (először csak 1 végtag, majd azonos oldali kar és láb, később ellentétes oldali végtagok emelése) • Labdagyakorlatok: <ul style="list-style-type: none"> - labdapattogtatás egyhelyben egy kézzel - labdapattogtatás egyhelyben váltott kézzel - labda adogatása - egykezes alsó dobás - egykezes felső dobás • Gyertyafogó • Választott játék (meglepődnék, ha nem kidobós lenne) 	
--	--	--

<p>Ének, zene, énekes játék, gyermektánc</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Egy kis malac (ism) • A hajnali harangszónak gilingalángója • Kedvenc dalok újraéneklése (egyenletes mérőzéssel, ritmustapssal, dallambújtatással, halkhangos előadással) • Adjon Isten (mondóka) • Zenehallgatás: <ul style="list-style-type: none"> - Gryllus: Adjon Isten minden jót, ez új esztendőben <p>(https://www.youtube.com/watch?v=HfmoOfyFeVk)</p>	
---	---	--

MELLÉKLET:

I. Téli hagyományok, ünnepek

Január 1. - Újév napja

Szerencsevarázsló, gonoszűző, termékenyvarázsló ünnep. Fontos szerepe van ilyenkor a jóslásoknak, manapság a jókívánságoknak. Általános hiedelem, hogy amilyen az év első napja, olyan lesz az egész év. Például: pénzt ne adjunk kölcsön, korán keljünk és frissek legyünk. Malacot azért sütnek, mert az előretúrja a szerencsét.

Január 6. - Vízkereszt napja

A karácsonyi ünnepkör zárónapja, a farsang kezdete. Még egyszer meggyújtják a karácsonyfa gyertyáit, megcsodálják a betlehemet, majd leszedik a karácsonyfát. Jézus megkeresztelésének a napja. Az egyház ezen a napon vizet szentel. A szenteltvíz kereszténységünkre emlékeztet. Ezen a napon kezdődik a házszentelés is. A víz, a só, a kréta a házszentelés kellékei. (A szenteltvíz a megtisztulást jelenti, krétával az ajtófélfára felírják a három király kezdőbetűjét: G - M - B - Gáspár, Menyhért, Boldizsár). Házszentelés alkalmával a pap írja fel, egyébként a család feladata. A szokás a kereszténység előtti időkre emlékeztet. A házszentelés lényege: a gonosz szellemek ellen vízzel szentelik meg a házat. A vízszentelést napjainkban a templomban végzik, a szenteltvízből bárki vihet haza. Déli harangszó után a kántálók elindultak ünnepet köszönteni, és adományokat gyűjtöttek.

Január hatodikán, a háromkirályok ünnepén arról is megemlékezünk, hogy Gáspár, Menyhért és Boldizsár meglátogatták Betlehem-ben a kis Jézust. Aranyat, tömjént és mirhát vittek neki ajándékba.

Tömjén = meleg égövi fa kérgéből kivont, templomi füstölőszer-ként használt gyanta

Mirha = némely afrikai fa füstölésre használt illatos gyantája

Koleda = adománygyűjtés

Időjárásjóslás: Ha vízkereszt vizet ereszt, a tél soká ki nem ereszt.

Január 22. - Vince napja

Vince a szőlősgazdák védőszentje. Ha megcsordul Vince, teli lesz a pince.

Január 25. - Pál napja

Szent Pál apostol megtérésének ünnepe. Ettől a naptól várjuk az idő jobbra fordulását. Fontos időjósító nap. Pálfordulás, ha tiszta, Bőven terem mező, búza. Ha fényes Szent Pál, minden termés szépen áll, Ha Pál fordul köddel, jószág hullik döggel. Pál fordulása - fél tél elmúlása. Pál fordulása - fél tél, fél kenyér. A néphiedelem szerint január 25-én kibújik a medve a barlangjából. A medve, ha meglátja árnyékát, visszamegy, tovább alszik, mert hosszú tél lesz.

II. Mesék

Emilie Pulsson: A tündér újévi ajándéka

Egy napon, amikor a két kisfiú éppen játszott, hirtelen egy Tündér jelent meg előttük és azt mondta nekik: „Azért jöttem, hogy újévi ajándékot adjak nektek.”

Ezzel átnyújtott a gyerekeknek egy-egy csomagot és nyomban el is tűnt.

Carl és Philip kinyitották a csomagokat és két gyönyörű könyvet pillantottak meg bennük. A könyvek lapjai olyan tiszták és fehérek voltak, mint a friss hó.

Egy év múlva a Tündér újra megjelent a fiúk előtt. „Megint hoztam nektek egy-egy könyvet” - mondta, „az előzőeket azonban vissza kell vinnem Időapónak, mert ő küldte nektek őket.”

„Nem tarthatom magamnál még egy kicsit?” kérdezte Philip. „Mostanában alig vettem elő. Szeretnék rajzolni valamit a következő oldalra.”

„Nem” - mondta a Tündér; „Úgy kell visszavinnem, ahogy most van.”

„Bárcsak még egyszer végignézhethném a könyvemet” - mondta Carl. „Mindennap csak egy oldalt tudok megnézni, mert amikor lapozok, szorosan összezáródnak a lapok, és soha többé nem tudom ugyanott kinyitni.”

„Megnézheted a könyvedet” - mondta a Tündér, „és Philip is megnézheti az övét.” A Tündér meggyújtott két kis ezüstlámpát, és ahogy lapozta a könyveket, a lámpák fényénél a kisfiúk láthatták az oldalakat.

A gyerekek csak ámultak. Biztos, hogy ezeket a könyveket kapták egy évvel ezelőtt a Tündértől? Hol vannak az üres, fehér lapok, melyek pont olyan tiszták és szépek voltak, mint a friss hó? Az egyik oldal tele volt csúnya fekete pacákkal és firkákkal, az utána

következő viszont egy kedves képet ábrázolt. Míg néhány oldal arany és ezüst színekben pompázott, addig másokat gyönyörű virágok díszítettek. Megint másokon bársonyosan fénylő szivárványok tűntek fel. Azonban még a legszebb oldalakon is voltak csúnya foltok és firkák.

Carl és Philip végül felnézett a Tündérre.

„Ki tette ezt?” - kérdezték. „Amikor először kinyitottuk, minden oldal fehér és üres volt; most meg nincs egyetlen szabad hely sem az egész könyvben!”

„Megmagyarázzak néhány képet nektek?” - mosolygott a Tündér a két kisfiúra.

„Nézd, Philip, ez a rózság akkor nyílt ki ezen az oldalon, amikor odaadtad a kisbabának a játékaidat. Ez a szép kismadár pedig - amelyik láthatóan teljes odaadással énekel-, csak azért kerülhetett erre az oldalra, mert másnap megpróbáltál kedves és aranyos lenni - veszekedés helyett.”

„De miért van itt ez a paca?” - kérdezte Philip.

„Az akkor került oda” - válaszolta a Tündér szomorúan, „amikor egyik nap nem mondtál igazat, és ez a másik, amikor nem fogadtál szót édesanyádnak. Az összes csúnya folt és firka a könyvetekben akkor keletkezett, amikor rosszak voltatok. A szép dolgok pedig akkor kerültek oda a saját oldalukra, amikor jók voltatok.”

„Ó, bárcsak újra visszakaphatnánk a könyveinket!” - kívánta Carl és Philip.

„Azt nem lehet.” - mondta a Tündér. „Nézd csak meg! A dátum erre az évre szól. Most vissza kell tenni őket Időapó szekrényébe, de mindkettőtöknek hoztam egy új könyvet. Talán ezeket sikerül még szebbre festeni, mint az előzőeket.”

Azzal el is tűnt magukra hagyva a fiúkat, kezükben az új könyveikkel, nyitva az első oldalon.

A könyvek hátoldalán arany betűkbe foglalva ez állt: „Az új évre.”

A három királyok érkezése

Régen történt, nagyon régen, távol tőlünk, más vidéken, élt három király. Menyhért hatalmas piros kupolás palotájából egy távcsővel az égboltot vizsgálta.

- Csillag, csillag, fenn az égen, csillag, csillag, mondd meg nékem!

Boldizsár is ragyogó kék várában a csillagokat vizsgálta.

- Csillag, csillag, fenn az égen, csillag, csillag, mondd meg nékem!

Gáspár zöld színű palotája udvarán egy mély kútba nézett.

-Csillag, csillag, lenn a mélyben, csillag, csillag, mondd meg nékem!

S egy fényes éjszakán ez a három király jelet kapott.

Menyhért égen talált rá, Gáspár kút vizében látta meg, Boldizsárnak szíve súgta, megszületett a Jézuska .

Így szólnak: „Merre menjek, hol keressem az igaz utat, hogy el ne tévesszem?”

Csillag villan fényes égen, ő legyen az én vezérem!

Hol a csillag majd megáll, szívünk nyugalmat talál.

Csillag mentén elindultak, s szépen összetalálkoztak. Ajándékokat is hoztak: aranyat, tömjént, mirhát.

Énekelve tovább mendegélnek:

"Betlehembe kéne menni a kis Jézust dédelgetni, híresztelném fűnek fának, van királya a világnak."

Betlehemben mennyei fény melegében fiúgyermek aluszik. Álmát őrzi minden lény. Boci, csacsi, kicsi bogár a szalmán, csalogány a gerendán. Pólyába takarja, és ringatja édesanyja, Mária. Kedves álmod, hogy szerezzon szülöttjének, így énekel a Szűz anya gyermekének: „Szálljon reád édes álom gyöngyvirágom, aludjál el szép bárányom, arany ágom. "

Csendesen kopogtatnak, a királyok már itt vannak. Eképpen hódolnak:

Menyhért ajánlja, örömmel adja aranyát, aranyát, ezzel tiszteli, és dicsőíti Királyát, Királyát. Sok aranyat hoztam én, ne légy mindig ily szegény.

Boldizsár viszi, elébe teszi tömjénjét, tömjénjét, ezzel tiszteli és dicsőíti Istenét, Istenét. Tömjén füstje oda jut, ahol Te nyitsz majd kaput.

Gáspár is viszi, elébe teszi mirháját, mirháját, ezzel tiszteli és dicsőíti Ég Urát, Ég Urát. Mirha illat olyan jó, fontos, mint a tiszta szó.

Mindenüket odaadták, s szívüket most tölti be a gazdagság. A gyermek fénye minden kincsnél fényesebb és erősebb. Hirtelen álom jön a szemükre, s egy angyalt látnak feléjük lépkedve:

Menyhért, Gáspár, Boldizsár! Más úton menj most haza, mert Heródes, a Gonosz Király a gyermek vesztét akarja. Kerüld el, s a titkot, amit láttál, őrizd meg!

Mikor felébredtek, mindent jól megértettek, s egy másik úton, titkos úton szépen haza ballagtak. A csodás gyermek látványáról senkinek sem szóltak de örökre neki hódoltak. "

A kis csacsira még kedves, nagy feladat vár. Nemsokára indulnia kell a Szent Családnak. A hosszú úton Ő lesz az, aki viheti majd Máriát, és a Kis Jézust. Boldogan énekelget: " Én vagyok a kiscsacsi, az a boldog kis csacsi, ki a hátán Máriát, és a Jézuskát viszi."

A tizenkét hónap

Volt egyszer egy nagyon szegény özvegyasszony, és annak öt gyereke. Az asszonyt soha semmi jó nem érte a nap alatt. Még munka is ritkán akadt számára, csupán hetente egyszer, amikor a módos szomszédasszony áthívta kenyeret dagasztani. Fáradtságáért csak egy kis darab kenyeret kapott. A szegény asszony mindig kovászos ujjakkal ment el, hazaérve tiszta vízzel lemosta kezéről a kovászt, felforralta a vizet, és valami levesféle lett belőle, amit azután a gyerekek megettek. Ezzel a levessel kellett beérniük egy álló hétig, amíg az anyjuk újból kenyeret dagasztott a gazdag szomszédnál, újból megjött kovászos ujjával, és újból megfőzte nekik a levest.

A gazdag asszony gyerekei a töméntelen enivalótól, zsíros falattól meg a pompásan megkelt kenyerektől sem híztak meg, olyanok voltak, mint a szárított hal, a szegény asszony gyerekei meg gyarapodtak, kövéredtek, olyanok voltak, mint a márna. A gazdag asszony nem győzött csodálkozni rajtuk, és szóba hozta a dolgot a barátnői előtt. Azok így feleltek:

- Azért gyarapodnak, kövérednek a szegény asszony porontyai, mert elviszi a gyerekeid szerencséjét az ujjain, elhordja az övéinek, s míg azok híznak, a tieid sorvadoznak, kornyadoznak!

A gazdag szomszédasszony elhitte, amit mondtak, és amikor újra elkövetkezett a kenyérsütés napja, nem eresztette el a szegény asszonyt kovászos ujjakkal, hanem arra kényszerítette, hogy jól lemossa a kezét, és így a szerencse az ő házában maradjon. A szegény asszony könnyes szemmel ment haza.

Mikor a gyerekei látták, hogy nincsen kovász az ujjain, ők is sírva fakadtak. A ház egyik sarkában ríttak a kicsik, a másokban zokogott az anyjuk. Végül is megkeményítette szívét, erőt vett magán, és így szólt:

- Legyetek nyugodtak, gyerekeim, ne sírjatok, majd találok én nektek egy falatka kenyeret és elhozom, meglássátok!

Ajtóról ajtóra kopogtatott az asszony, amíg végül akadt valaki, aki vetett neki egy száraz kenyérvéget. Hazavitte, beáztatta és szétosztotta a gyerekek között. Azok ettek, azután lefeküdtek és elaludtak. Az asszony azonban éjfélkor fogta magát, és nekivágott az éjszakának, csak hogy ne lássa a gyerekeit éhen pusztulni.

Ment, mendegélt a puszta sötétségben, amikor egy kis halom tetején világosságot látott derengeni. Közelebb érve, egy kerek sátrat pillantott meg. Mennyezetéről hatalmas csillár lógott, amelyben tizenkét fáklyaláng égett, az alján pedig valami labdához hasonló gömbölyűség csüngött. Az asszony belépett a sátorba, és tizenkét legényt látott bent ülni, akik vidáman beszélgettek.

A bejárattól jobbra három legény ült, a ruha nyitva a mellükön, kezükben zsenge fű és virágzó ágak. Arrébb másik három, könyékig feltúrt ujjal, kabát nélkül, ők száraz kalászt tartottak az ujjaik között. Odébb ült még három legény, szőlőfürtökkel. Ezek mellett még három, akik hosszú bundát viseltek, amely nyakuktól a térdükig ért.

Mikor a legények észrevették az asszonyt, megszólaltak:

- Isten hozta, nénémasszony, üljön le!

Az asszony köszönt és letelepedett. A legények megkérdezték, hogy mi járatban van. Az elárvult özvegy elpanaszolta nekik minden búját-baját. Mikor a legények megértették, hogy éheznek szegény, felállt a bundások közül az egyik, és étellel kínálta. Az asszony jóízűen evett, és közben megfigyelte, hogy a legény sántít. Mikor jóllakott, a legények kikérdezték, hogy mi újság az emberlakta világban. Az asszony felelt nekik, ahogy tudott. Végül az a három, akinek nyitva volt a ruhája a mellén, azt kérdezte tőle:

- Hát aztán, nénémasszony, hogy is álltok ti az év hónapjaival? Milyenek látjátok a márciust, az áprilist meg a májust?

- Jó viszonyban vagyunk velük, fiaim - válaszolta az özvegyasszony -, legfőképp pedig ezekkel a hónapokkal, mert ha megjönnek, kizöldülnek a hegyek, völgyek, a föld felékesíti magát sok-sok virággal, és olyan illat árad belőlük, hogy az ember újjáéled tőle. A madarak dalba fognak, és amikor a paraszt látja, hogy zöld már a határ, örül a szíve, és készíti a csúrt. Hiszen ha ezek után még panaszkodnánk márciusra, áprilisa meg májusra, tudom, hogy az Isten tüzet bocsátana ránk, és megégetne bennünket hálátlanságunkért.

Ekkor a három felgyűrt ujjú, kalászt tartó legény kérdezett a szegény asszonytól: -

Szép, szép, de milyen szemmel nézitek a júniust, a júliust és az augusztust?

A szegény asszony nyomban ráfelelte:

- Ezekre a hónapokra sem lehet semmi panaszunk. A meleg, amit hoznak, megérleli a gabonát és minden gyümölcsöt. A parasztok ilyenkor aratják le, amit vetettek, begyűjtik a termést. Az emberek kedvelik ezeket a hónapokat, mert akkortájt nincs szükségük a sok drága ruhára.

Most a szőlőfürtös legények vették át a szót:

- Aztán mit szóltok a szeptemberhez, október meg a novemberhez?

- Ó - felelte az asszony -, hiszen ilyenkor szüretelik az emberek a szőlőt, ekkor készül a bor! Aztán meg ezek a hónapok arra is figyelmeztetnek bennünket, hogy közeleg a tél, igyekezzünk fát, megmeleg holmit szerezni, hogy ne szenvedjünk a hidegtől.

Végül a bundás legények tették fel a kérdést:

- Jó, jó, no de a december, a január meg a február? Hogy is álltok ezekkel a hónapokkal?

- Hej, ezek a hónapok szeretnek csak bennünket igazán, mint ahogy mi is őket. Azt kérditek, miért? Halljátok hát: az ember telhetetlen, legszívesebben egész évben törné magát, csak hogy minél több pénzt szerezzen. De jönnek a téli hónapok, a tűzhely köré gyűjtenek bennünket, és az emberek megpihentetnek az év fáradalmi után. Mindenki szívesen látja őket, mert ők hozzák a vetésnövesztő, növénytermesztő esőt meg havat. Így hát, fiaim, valamennyi hónap jó, derekasán végzi mindegyik a munkáját, amit a Teremtő rá bízott.

A legények összenéztek, és intettek az egyik szőlőfürtös társuknak. Az kiment, és

kisvártatva egy bedugaszolt kancsóval a kezében jött vissza. Átadta a szegény asszonynak, a legények pedig így szóltak hozzá:

- Fogja ezt a kancsót, nénémasszony, és nevelje fel a gyermekeit!

Az asszony magához vette a kancsót, és örvendezve mondta:

- Kívánok nektek hosszú életet!

- Szerencsével járjon, nénémasszony! - válaszolták a legények.

Az asszony felkerekedett, és még napkelte előtt hazaért. A gyerekei még aludtak.

Leterített egy lepedőt, és ráborította a kancsó tartalmát. Hát mit látott? A kancsó színültig tele volt arannyal. Szegény, majd megzavarodott az örömtől.

Reggelre kelve, egyenest a pékhez sietett, vásárolt öt-hat kenyeret és majd egy kiló sajtot. Felköltötte azután a gyerekeit, megmosdatta, kicsinosította őket, elmondatta velük az áldást, utána pedig adott nekik kenyeret és sajtot. Ettek a kis jószágok, jól megtömték a bendőjüket. Azután az asszony vett egy zsák búzát, elvitte a malomba, megőröltette, kenyereket dagasztott, és elvitte a pékhez sütni. Amint hazafelé tartott, vállán a gyúródeszkával, amelyen ott sorakoztak a kisült kenyerek, meglátta őt a gazdag szomszédasszony, aki mindjárt sejtette, hogy valami történt. Utána szaladt, hogy megtudja, honnét vette a lisztet a dagasztáshoz. A szegény asszony, az a jámbor, elmondott neki mindent, úgy ahogy volt. Bezzeg a gazdag szomszédasszony megirigyelte a jódollgát, és eltökélte magában, hogy ő is felkeresi azokat a legényeket. Éjjel, amikor a férje meg a gyerekei már aludtak, útnak eredt, és meg sem állt, amíg a sátort a tizenkét hónappal meg nem lelte. A legények köszöntötték:

- Hozta isten a szépasszonyt! Minek köszönhetjük ezt a nagy szerencsét?

- Szegény vagyok, azért jöttem, hogy segítsetek rajtam.

- Jól van - felelték a legények -, tán éhes vagy, enni kívánsz?

- Nem, köszönöm, nem vagyok éhes.

- Úgy, úgy - bólogattak a legények. - No, és hogy megy a sorotok odakint az emberlakta világban?

- Cudarul, rosszabbul már nem is mehetne!

- Hát a hónapokkal hogy álltok?

- Hogy is állnánk? - zsémbelt az asszony. - Minden hónap új bosszúságot hoz. Alighogy augusztusban megszoktuk a meleget, nyakunkon a szeptember, az október, a november, hozzák a náthát, a hurutot, egyik embernek a tagjai szaggatnak, a másik prüszköl.

Azután meg beköszöntenek a téli hónapok, a december, a január meg a február, és mi majd megfagyunk. Az utcákon garmadában áll a hó, ki sem tudsz lépni a házból. Főként az a sánta február, az a főkolompos! (Szegény Február mindent hallott ám!) No, de mindez semmi a hóbertos márciushoz, áprilishoz és májushoz képest! Ennek a háromnak sehogy sem fér a fejébe, hogy ők valójában a nyár hónapjai, úgy tesznek, mintha még a télhez tartoznának, és végül is kilenc hónapos telünk van! Van hogy még május elsején sem mehetünk ki a zöldbe, nem hempereghetünk a fűben. Azután újra itt a június, a

július meg az augusztus, ezek meg a saját verítékünkbe fullasztanak, és elepesztenek a hőséggel. Augusztus közepén, majd megsülünk, és mikor aztán ráadásul a nyakunkba szakasztanak egy jókora zivatart, tönkremegy a kötélén száradó tiszta ruha. Egy szó, mint száz, a hónapok rontják meg az életünket!

Egy hangot sem szóltak semmit sem feleltek a legények, csak intettek a felgyűrt ujjú, kalászos legények közül a középsőnek, mire az eltűnt, és egy jól bedugaszolt korsóval tért vissza, amelyet ezekkel a szavakkal nyomott az asszony kezébe:

- Fogd ezt a korsót. Ha hazaértél vele, zárkózz be a szobádba, és borítsd ki a tartalmát! Útközben ki ne nyisd!

- Dehogyan nyitom, dehogyan nyitom! - bizonykodott az asszony, és örvendezve indult hazafelé.

Még alig pitymallott, már otthon is volt. Magára zárta szobája ajtaját, a földre terített egy lepedőt, és kiborította a korsót. Hogy mi volt benne? Kígyó, kígyó hátán!

A jámbor szegény asszony boldogan élt, Beteljesült rajta a kívánság, hogy: „Járj szerencsével!”